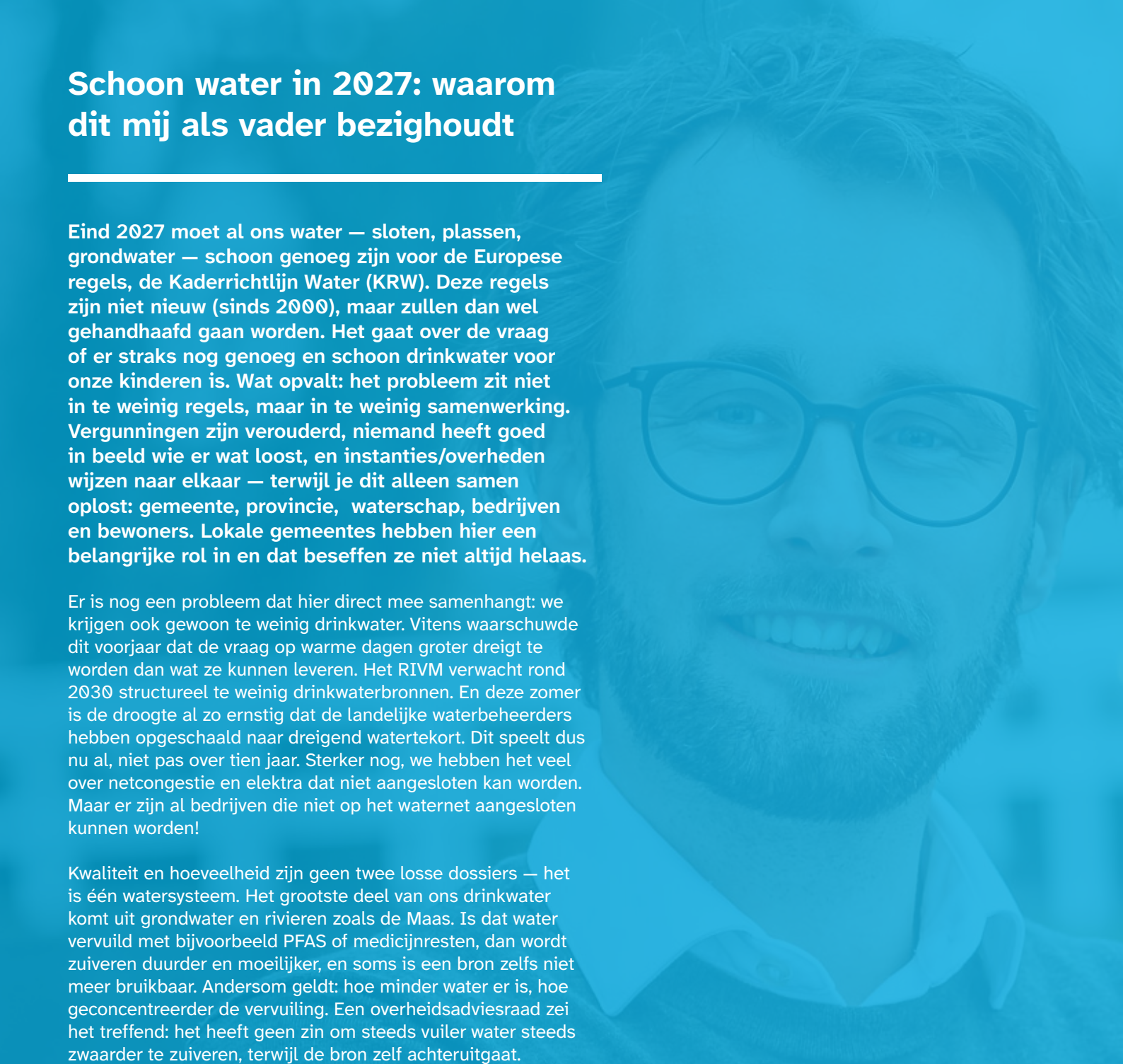
Schoon water in 2027: waarom dit mij als vader bezighoudt

Eind 2027 moet al ons water — sloten, plassen, grondwater — schoon genoeg zijn voor de Europese regels, de Kaderrichtlijn Water (KRW). Deze regels zijn niet nieuw (sinds 2000), maar zullen dan wel gehandhaafd gaan worden. Het gaat over de vraag of er straks nog genoeg en schoon drinkwater voor onze kinderen is. Wat opvalt: het probleem zit niet in te weinig regels, maar in te weinig samenwerking. Vergunningen zijn verouderd, niemand heeft goed in beeld wie er wat loost, en instanties/overheden wijzen naar elkaar — terwijl je dit alleen samen oplost: gemeente, provincie, waterschap, bedrijven en bewoners. Lokale gemeentes hebben hier een belangrijke rol in en dat beseffen ze niet altijd helaas.

Er is nog een probleem dat hier direct mee samenhangt: we krijgen ook gewoon te weinig drinkwater. Vitens waarschuwde dit voorjaar dat de vraag op warme dagen groter dreigt te worden dan wat ze kunnen leveren. Het RIVM verwacht rond 2030 structureel te weinig drinkwaterbronnen. En deze zomer is de droogte al zo ernstig dat de landelijke waterbeheerders hebben opgeschaald naar dreigend watertekort. Dit speelt dus nu al, niet pas over tien jaar. Sterker nog, we hebben het veel over netcongestie en elektra dat niet aangesloten kan worden. Maar er zijn al bedrijven die niet op het waternet aangesloten kunnen worden!

Kwaliteit en hoeveelheid zijn geen twee losse dossiers — het is één watersysteem. Het grootste deel van ons drinkwater komt uit grondwater en rivieren zoals de Maas. Is dat water vervuild met bijvoorbeeld PFAS of medicijnresten, dan wordt zuiveren duurder en moeilijker, en soms is een bron zelfs niet meer bruikbaar. Andersom geldt: hoe minder water er is, hoe geconcentreerder de vervuiling. Een overheidsadviesraad zei het treffend: het heeft geen zin om steeds vuiler water steeds zwaarder te zuiveren, terwijl de bron zelf achteruitgaat.

Ik werk zelf ook in de watertechnologie en zie hoeveel er al kan: slimme zuivering, sensoren die vervuiling vroeg opsporen, technieken die met minder chemie - en zelfs biobased - toch schoner, beter én zuiniger werken. Als gemeenten, provincies en waterschappen ‘op tijd’ in kaart brengen waar de knelpunten zitten — vervuiling én schaarste — ontstaat ruimte om samen met bedrijven naar oplossingen te zoeken. Wachten tot de kraan echt droog staat, betekent straks haastwerk en dure noodgrepen. We moeten daadwerkelijk aan de slag met praktische maatregelen! Handen uit de mouwen noemen wij dat bij de Rotary!

> ***We hebben het veel over netcongestie en elektra dat niet aangesloten kan worden, maar ook wateraansluitingen kunnen niet altijd meer!***

Dit raakt ook de economie, en zelfs de woningbouw kan hierdoor vertraging oplopen. Schoon én voldoende water is niet van de overheid of het bedrijfsleven alleen — het is van ons allemaal, en van onze kinderen na ons. De oplossing ligt niet bij één partij — dus laat geen bedrijf of gemeente wachten tot de buurman begint.

- Leon Schipper